

GNOSCENDA ET CURAN- DA CHOLERA.

DISSERTATIO

INAUGURALIS MEDICA

QUAM

SENSU ET AUCTORITATE GRATIOSI
MEDICORUM ORDINIS

UNIVERSITATE LITTERARIA BEROLINENSI

ET SUMMI

MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES
RITE SIBI CONCEDANTUR

D. IX. M. JUNII. A. MDCCCXX.

H. L. Q. S.

PUBLICICE DEFENDET

AUCTOR

OLUS THEOPH. SCHMIDT

MASERVICENSIS SILESIACUS.

OPPONENTIBUS

GEORG. GUIL. DYNNEBIER MED. DOCT.

GUIL. JOANNE PALM MED. DOCT.

CAROLO AUG. WAIZ MED. DOCTORANDO.

BEROLINI TYPIS TH. BRÜSCHKE.

Cholera, quam et Pássionem fellifluam sive cholericam sive Cholerrhagiam dixerunt, nomen sumsit a causa supposita, nempe bile, quae per hunc affectum copiose effunditur, sic ut ipso hoc nomine adoles eius indicetur.

Iam remotissimae antiquitati hic morbus bene cognitus atque perspectus fuit, id quod ex plurimis antiquissimorum medicorum testimoniis facile colligere licet, quae cum ad propositum huius assertatiunculae minus pertineant, facile a nobis mitti possunt. Missis itaque ambagibus, ipsam motinus morbi descriptionem aggrediamur.

Cholera igitur repente invadere solet, sic, ut ex opinantes gravissimis implicet symptomatis, pro signa praecedunt prodroma, quae quamvis per breve temporis spatium adsint, aliquam tamen instantis morbi suspicionem iniiciunt.

Sunt fere eadem, quae ante febrem biliosam vel aliam quamcunque adauctam bilis secretionem observantur, utputa lingua flavo integumento sordida, amaror oris, ructus amari acidi, nidorosi ardor ventriculi cum tensione et dolore et sensu oppletionis, borborygmi, dolores colici vehementes, ventris inflationes, nausea, oppressio, languor totius corporis cum tristitia, urina crassa foetida quae vel sedimentum deponit subrubrum, vel membranam ostendit variam atque cum difficultate mingitur.

Quodsi repente ingruit morbus, aeger magna anxietate oppressus, vomitu turbulento continetique et diarrhoea invaditur, quibus spasmi vehementissimi accedere solent, vomitus autem et deiectiones sive assumat aegrotus aliquid, sive abstinat, usque perseverant.

Initio assumpta ceteraque intestinorum contenta, bilis, chymus, stercus, deinde etiam bilis sincera vel et liquor acidus dentes corrodens viridis vel fuscus gravissime olens reiicitur, cui initio morbi rarius sanguis admixtus est, saporis est pessimi hepatici tantamque aciditatem refert, ut cum calcarea carbonica exaestuet; serius mucus tantum intestinalis cum liquore aquoso redditur,

lique nihil aegrotus evomit, sed frequenti tantum vomendi conatu eoque plane frustraneo vexa-

Diarrhoea, quam una cum vomitu aegrotantem videre dixi, profusissima esse solet, brevissimis intervallis intermissa, sic ut aliquot horarum spatio aegrotus quadragies vel et sexagies desideat, intestinorum contenta, deinde liquoresiosi, biliosi, ingenti copia deiciuntur quibus sanguis et mucus intestinalis admisceri solet, interea vehementissimis doloribus colicis et ventriculi tenesmo laborat, quibus sitis inexplebilis, ur ingens, nausea intolerabilis, praecordiorum aetatas cordisque palpitationes accedunt, unde fit, ut vires mirifice prosternantur et anima aegrotati fiat, cuncta autem symptomata ad singulas mutationes deiectionesque ingravescent, maxime dolores colici, qui quamvis totum ventrem incerta perstringant, regionem tamen umbilicalem maxime occupare consuerunt. Praeter haec pathologica cholerae symptomata et alia permulta sunt, quae statum spasmodicum manifestant, praecipue dolores ventriculi cum sensu oppletis regionis cardiacae pertinent, nec minus respiratio anxiosa, celeris, inordinata et pulsus parvus

contractus vix sensibilis, interdum frequens, alias haud admodum acceleratus, quin etiam rarus et nonnisi initio fortis. His symptomatis usque augescentibus morbus incerto tempore, secundo plerumque vel et tertio die summum ad gradum evehitur, quo vomitiones cum deiectionibus adeo increscunt, ut centum vel et plures diei spatio sequantur, simulque vires protinus ab initio prostratae magis etiam deficiunt, pulsus frequentior minor debilior denique tremulus et inaequalis evadit, intermittit vixque sentiri potest, dolores autem ventriculi et abdominis admodum augentur, sitis vix extinguere potest, neque tamen vomitus imminuitur, maximeque cum totum corpus tum singulares partes spasmiss tentantur vehementissimis, praecipue partes extremae inferiores spasmiss constringuntur dolorificis eadem quidem ratione ingravescentibus, qua ventris dolores increscunt, superveniunt quoque stranguria, ischuria, tenesmus, singultus et vomendi conatus frustranei simul extrema frigescunt ac sudore frigido viscidoque madent manuum pedumque digiti spasmiss distenduntur, quibus et tendinum subsultus et artuum tremor accedere solent. Facies ab initio collapsa brevi admodum alienatur, quin etiam

apoplectica fit, sic ut aeger iam sui similis non
teatur, oculi cavi splendorem suum amittunt,
rescunt annulisque lividis circumdantur, unde
ile apparet, iam ad extrema ventum esse. Iam
grotus viribus plane iacentibus anima deficit,
et usque delirat, deliria autem taciturna sunt,
ulque respiratio stertorosa fit, pulsus se sub-
cit, denique apoplectici moriuntur, vel in-
iorum gangraena consumti, febris per totum
cursum nulla adest, quae si exoritur tamen,
oprie ad naturam morbi haudquaquam pertinet,
rum subnotandum est, non in omni cholera
cripta symptomata vel cuncta adesse vel adeo
hementia ut descripsi, aliquando enim sunt multo
tiora, neque deiectiones vomitionesque adeo
requentantur, decursus haud admodum celer neque
ors primo utique die timenda est, quin etiam
ad raro benignior cholera videtur, quod quidem
constitutione tam universali quam aegrotantis
terisque rerum conditionibus dependet.

D i a g n o s i s.

Ad accuratam cholerae diagnosin magnopere
eresse, cum morbus sit non nimis rarus atque

periculosior, neminem sane fugiet, cavendum igitur est, ne cum aliis morbis confundatur, qui aliquam eius similitudinem prae se ferunt, neque omnem diarrhoeam cui vomitus accedit protinus choleram vocare, multoque minus perinde curare convenit.

Etenim vomitus cum diarrhoea saepissimè sine ullo periculo coniungitur, quin etiam salutem quibusdam aegrotantibus affert, opus itaque est, ut ad haecce cholerae signa spectemus:

- I. ad initium morbi quod plerumque repentinum esse supra a me propositum est.
- II. ad vehementiam symptomatum insolitam ordinemque eorum et indolem maxima ex parte spasticam.
- III. ad vomitum et deiectionem diversae materiae copiosam, qua vires aegrotantis perspicue prosternuntur.
- IV. ad absentiam febris, unaque rationem habere convenit
- V. valetudinis aegrotantis praegressae et morborum priorum, maxime vero
- VI. constitutionis annuae et causarum occasionalium diversissimarum.

Ex propositis abunde patet, diagnosin morbi alio-rem esse, quam ut medicus in errores inci-
re possit. Fatendum tamen est, nonnulla
quandoque symptomata deesse, alia praeter morem
ille augeri alia denique accedere, quae cum mi-
nus ad morbum pertineant, aliquam erroribus
occasionem praebere possunt.

Magna igitur in dignescenda cholera circum-
spectione utendum est, cum mens ad inveniendā
similia promptissima esse debeat, facileque ob du-
rationem et haesitantiam medici intempestivam
tantum aeger capere detrimentum possit, maxime
tamen, ut in ceteris morbis, ita in cholera curanda
necessarium est, ut absoluta tantum diagnosi
medicus medicinam adhibeat, neque aegroti anxie-
tate et adspectu misero et circumstantium clamo-
re turbetur. Morbi autem, quibus cholera qua-
damtenus similis esse potest, pauci sunt, nec facile
discipi poterit, qui ad haec discrimina circum-
specte attenderit:

I. a dysenteria igitur repentino insultu dif-
fert, decursu multo rapidiori, vomitu, con-
stantissimo eius symptomate, diestionibus
biliosis, febris ac tenesmi absentia, neque
sanguinem alvus reddit nisi rarissime, et sic,

ut exigua tantum copia excrementis admisceatur, iugis quoque virium prostratio morbi indolem facile ostendit, nec minus aliqua in tempestate anni animadversio est, cum cholera, aestate tantum et autumno calidioribus, dysenteria autem generatim autumno humidiori, quo calor meridianus cum frigore nocturno alternat, populariter grassari consueverit, magis etiam

II. a diarrhoea morbus noster differt, vomitu nempe cum deiectionibus alvi turbulentis simul intrante, et eo, quod biliosae tantum materiae et pessimae indolis exterminantur, Sitis quoque et tormina cum tenesmo in cholera adsunt, neque deiectiones levamentum aegrotantibus afferunt, sed symptomata magis etiam augent et exasperant, prodromi quoque et febris et signa sordium gastricarum plane desunt, decursus omnino celerior est, et symptomata multo periculosiora.

III. Iam Lienteria, Fluxus hepaticus, coeliacus, Diarrhoea purulenta, Blennorrhoea intestinalis, adeo a cholera discrepant, ut ne ab imperitissimo quidem cum ea confundi

possint, insultus enim repentinus, incrementum celere, decursus rapidus, vomitus cum deiectionibus simul accedens, tenesmus, tormina ventris vehementissima lucem clarissimam diagnosi afferunt, neque necessarium videtur ad reliqua discrimina confugere, quae ex praegresso illorum morborum decursu eorumque prodromis abunde patent.

IV. Melaena prodromis longioribus facile a cholera distinguitur, nec minus colore faciei cachectico, utpote qui longiorem abdominis affectum clare ostendit, denique excretorum indoles utriusque morbi naturam luculenter indicat.

V. Ab inflammationibus viscerum abdominalium cholera febris absentia discernitur, excretionibus protinus ab initio largioribus frequentioribusque, neque tormina ventris certam ut in illis sedem occupant, neque unum prae ceteris viscus laborat, sed omnia videntur simul affecta esse.

VI. Febris gastrica biliosa prodromis, febre certo decursu ordinata, signis coctionis atque cricosis febrilis toto ut dicunt coelo a cholera

differt, sic ut enarrandis ceteris differentiis facile supersedere liceat.

E x i t u s.

Cholera, ut supra demonstratum est, celerrime decurrit praesentissimumque periculum adfert. Saepe aegrotantes primo vel et secundo die gangraena intestinorum consumti expirant, rarissimeque ultra septimum diem morbus producitur, et ea quidem ratione, ut nisi cito succurratur, vel mortem afferat vel insuperabilem corporis debilitatem relinquat, sic ut aegrotus febre lenta, hydrope, tabe, aliisque id genus morbis correptus serius fato suo cedat. Saepe vires concoctrices adeo deminuuntur ut, quamvis vita aegrotantis servari possit, maxima tamen ad intestinorum morbos propensio remaneat, maxime diarrhoeas vel obstructions pertinaces vel indurationes vel abscessus hepatis, icterum, dyspepsiam inexpugnabilem, quin adeo paralyseis extremitatum inferiorum, dolores colici, cardialgia, morbi vesicae et alia talia sequuntur. Redunte sanitate, quam plerique aegrotantes, dummodo apte curentur recuperant, nostris saltem in regionibus, ubi tantam ad vehementiam vix evehitur, quan-

tam calida in zona prae se fert, symptomata supra descripta sensim et gradatim decrescunt, numero deminuuntur, denique plane evanescunt, nimirum bonis sub crisis, maxime per sudorem criticum et urinam, quae sedimentum deponit, quale in morbis febrilibus solet, atque aliqua cum difficultate ut per totum morbi decursum, levique ardore redditur, mors tertio plerumque vel et quinto septimove die sequitur, symptomatis usque crescentibus, donec fastigium attingant. Aegroti placide expirare solent, aut viribus plane exhaustis aut gangraena enteritidis pedissequa, quam frequenter cholerae supervenire constat.

In extispiciis ventriculus et intestina vel spasmus constricta reperiuntur, vel aëre inflata, inflammata, sphacelosa, discolora maculisve rubris et fuscis obsita, vesicula fellea plerumque vacua est, vel et bile flava, viridi, subnigra, acida acerrimaque repleta, quae odorem spargit ingratum, nec raro hepar inflammatum est, vel tumoribus induratis scirrhis sebaceis aliisque vitiis in fabrica notatum.

D i v i s i o.

Cholera varie variis ab auctoribus dividitur, maxime pro diversitate causarum, prout vel obscurae vel evidentiores fuerint, unde cholera vera sive spontanea sive legitima et spuria sive artificialis sive venenosa habetur, quam a veneno aliquo excitatam esse, nomen indicat.

Vera nominatur cholera, quae causis quibusdā communibus maxime constitutioni cuidam epidemicae perniciosae vel et refrigerio originem suam debet, qua in specie excreta magis biliosa esse solent; contra spuriam dicunt quae per ingesta ventriculo et intestinis praeprimis infensā et venenosa excitatur, quo cholera a crapula pertinet nec minus gastrica, stercoracea, saburralis, biliosa, quae ex sordibus gastricis biliosis in ventriculo et intestinis collectis, signis gastricis malum praecedentibus, et excretorum indole perspicue gastrica, nec minus levamento cognoscitur, quod aegrotus a vomitu et deiectionibus percipit, sordes eiusmodi in quibusdam diutius adsunt possuntque sub forma infarctuum qui dicuntur diu in abdomine latere, qui per usum clysmatum visceralium

Kaempfi aliorumve remediorum citius et aliqua cum irritatione resolventium quasi excitati insolitum in viscera abdominalia stimulum inferunt, unde morbus ille nascitur.

Simili modo per graviditatem, utero intestina comprimente sordes colligi ac retineri possunt, quae post partum impedimento motus intestinorum remoto, simulque functionibus abdominis vix non omnibus admodum mutatis, iamiam exterminantur, interea vero cholerae puerperarum anam facile praebent, rariori quidem morbo, sed admodum periculoso atrocissimoque. Frequentior cholera hysterica est, malum adspectu horrendum, quo aegrotantes magnopere laborant, maxime si non tempestive cognoscitur, nec medicus fortius occurrendum esse credit, symptoma hystericum esse persuasus.

Commemoranda quoque est cholera metastatica, eventus valde dubii, quam ab exanthemate aliquo percusso vel arthritide retropulsa aliisve morbis suppressis oriri constat, venenosae perquam similis est, aegrotumque summum in discrimen adducit, quin etiam mortem afferre consuevit; cognoscitur vero ex praegressorum morborum historia eorumque repentino post ortum eius levamento,

nec minus causis evidentibus, quibus malum usque adhuc habituale subito suppressum est.

In infantibus etiam cholera plerumque sporadica, quae vermibus, muco intus collecto, dentitioni difficili, constitutioni atmosphaericae aliisque id genus causis originem suam debet, facileque absumere aegrotulos potest, quod vires tenero in organismo celeriter conficit atque prosternit.

Si ad decursum spectes, cholera in acutam et habitualem distingui potest, illa multo celerius decurrit, atque symptomata multo vehementiora adfert, haec multo tardius absolvitur, subinde recurrit maxime in hominibus irritabilioribus et stomachosis vel et vitio aliquo abdominis organico laborantibus, vel aliis causis internis subinde recrudescuntibus, notandum vero est, reversiones eius periodico ordini non adstrictas, sed valde incertas esse.

Praeterea nonnulli medici choleram humidam a sicca discernunt, per illam choleram exquisitam, quam modo descripsimus intelligunt, siccam dicunt, qua nec sursum nec deorsum aliquid excernitur, sed ructus tantum et singultus oritur cum flatibus. Perspicuum vero est, eiusmodi morbum cholerae denominationem vix mereri, sed flatulen-

tiae tantum symptoma dicendum esse, quale morbo hypochondriaco haemorrhoidali aliisque haud infrequenter supervenit.

Optima et utilissima cholerae divisio in sporadicam, epidemicam et endemicam est, nostris in regionibus sporadica plerumque observatur, quamvis aestate calida et epidemica suboriri possit, qualis in Italia, Hispania et Hungaria crebrior, quam in Germania septentrionali est, endemica tandem calidissimis in regionibus e. g. in India orientali et occidentali observatur.

Denique ex potissimis divisionibus et ea est, quam febrilem sive pyreticam et apyreticam cholera discernitur. Cholera genuina et exquisita priori stadio apyretica esse solet, post decursum longiorem, si et vehementior facta est, facile inflammationis indolem recipit, ipsam febris praesentiam frigore repente intrante, cui calor succedit modo vehementior modo mitior, pulsu perspicue febrili ceterisque symptomatis percipere licet, quae quum notissima sint, facile omitti possunt, febris plerumque bilioso inflammatoria est vel et nervosa, cui mira symptomata pro epidemiae natura admodum diversa, semper vero periculosa adiuncta sunt.

Complicatio cholerae maxime memorabilis cum febre intermittente est, quae febris intermittens cholERICA dicitur, malignae intermittentis species, quam regionibus quibusdam familiarem et certa sub constitutione epidemicam esse constat, haec typum tertianum servare consuevit, frigus breve est, protinus autem vomitus biliosus et deiectiones illae succedunt, cum ceteris genuinae cholerae symptomatis, quibus aegri celeriter conficiuntur, quin etiam per incuriam medici secundo vel tertio insultu aegrotantem absumere potest, symptomatis nervosis pessimis confectum, maxime apoplexia et convulsionibus totius corporis, tempore intercalar ipsa quidem cholerae symptomata desunt, magna tamen virium prostratio cum vertigine, somnolentiâ et gravitate capitis ad novum usque insultum remanere solent.

A e t i o l o g i a.

Quando proximam cholerae causam accuratius aliquanto pervestigamus, facile omnino patet, tantas intestinorum perturbaciones, quantaе per nimiam virium intensionem et paralyzin, vel per

Inflammationem sphacelum afferre lethiferum possunt, non nisi ab irritamento fieri posse validissimo.

Omnino igitur persuasum mihi habeo, nunquam leviolem aliquam causam excitare choleram, sive, sique proximam huius morbi causam reperas, hanc subesse existimaverim.

Unumquodque corporis nostri organon propria sua et functione peculiari propria instructum est incitabilitate, ideoque et propriis opus est stimulis ad functionem peculiarem legitime obtinendam. Quemadmodum sanguis venosus cordi dextro, arteriosus sinistro, cibi glandulis salivariis irritamentum peculiare, nec ulli praeterea stimuli idoneum praebent, ita sanguis venae portae hepatis proprium hepatis stimulum continet; intelligitur autem ex legibus physiologiae, opus esse, ut hepatis incitabilitas ad irritamentum exactissime respondeat, si bilis apparatus et quantitatis qualitatibus ratione bene aequaliterque procedere possit.

Proinde, si aequilibrium istud aliquomodo turbatum est, vel incitabilitate hepatis praeter modum diminuta, vel sanguinis stimulo quadantenus mutato, necessarium est, ut bilis secretio, illorum effectus,

a naturae norma recedat, unde et facile perspicere licet, quid de variis bilis mutationibus et acrimoniis veterum medicorum iudicandum sit. Tantum enim abest, ut proximam cholerae aliorumque morborum biliosorum causam referant, ut horum solummodo effectus sint habendae, hepar autem tanti ambitus organon, quod in foetu principes sibi partes vindicat, atque tot tantisque vasis et nervis instructum est, intimoque cum plurimis partibus, iisdemque non solum abdominis sed etiam pectoris capitisque, consensu gaudet, plurimis irritamentis undiquaque in ipsum agentibus patet, quod et plurimi symptomati hepatis affectus v. c. in laesionibus capitis et animi per-motionibus, et metastases ad hepar et ex hepate ad alias partes frequentissimae certo argumento confirmant.

Exinde etiam colligi potest, magnam esse et propriam hepatis incitabilitatem, ideoque et plurimas secretionis eius mutationes, utpote quae ab illa et irritamentis dependet.

Iam si ad incitabilitatem hepatis ceterorumque viscerum abdominalium, veluti disponentem causam potissimam, et aliae causae tam disponentes quam occasionales accedunt, choleram eo facilius

orituram esse, non est quod pluribus demonstrarem. Altera vero, eaque gravissima causa ad choleram praedisponens calor diuturnus est, maxime calidis in regionibus, aestivus in nostris, maxime si humiditas accedat, et vapores putridi, quibus hepatis irritabilitatem maxime mutari, satis omnino constat; talis autem circumfusi aëris indoles corpus ad refrigerium adeo disponit, ut vel levissimum frigus facile deteriores effectus exerere, citaeque tempestatis vicissitudines irritabilitatem etsi, sanissimam pervertere tamen atque confundere possint.

Accedit etiam ad hoc, ut aëris calor proprium sit hepatis irritamentum, quod cum bilis acrioris secretionem inducat, varios excitare biliosos morbos potest, id quod omnium temporum experientia extra omnem dubitationis aleam posuit. Quomodo id fiat, difficilius intelligitur, liceat autem meam qualemcunque sententiam proponere.

Vi igitur caloris expansiva tam solidae quam fluidae corporis partes expanduntur, contractilitas et irritabilitas, praecipue cutis imminuuntur, haec rarescit, vasa exhalantia ampliantur, partim contractilitate sublata, partim sanguine vehementius impulso, inde exhalatio praeter modum augetur, quin etiam adeo increscit, tu assumpti potus quasi

ex spongia guttatim cutem perrumpant, unde fit, ut corpus humoribus necessariis privetur, ac sanguis sèro admodum destitutus cum toti corpori tum visceribus abdominalibus maximeque hepati pro largiori principii carbonici aliarumque partium magis irritantium copia retenta stimulum inferat insolitum, quo et sanguinis circuitus multo acceleratior, eiusque aucta consistentia accedunt. Oriuntur itaque stagnationes, quibus propria hepatis actuositas languëscit, confunditur, indeque praeternaturalem bilis secretionem affert.

Tanta autem humorum iactura novum eorum apparatus exigit, unde inexplebilis sitis oritur, quae, quum aegrotantes potum frigidum, saepe noxium, haurire cogat, ventriculo et intestinis molestiam creat, efficitque, ut omnia digestionis organa languescant eorumque irritabilitas valde augeatur.

Inde fit, ut persistentibus, ut solent, morbi causis, ciborum appetentia per se iam valde prostrata, plane deficiat, sanguificatio depravetur, tota corporis reproductio deiiciatur, omnesque partes tum fluidae tum solidae ad decompositionem inclinent.

Praeterea, si quis constitutionis irritabilioris est, vel morbo hypochondriaco hystericove laborat, vel temperamento est cholericum vel melancholicum, quae corporis conditiones exigunt, ut facilius tempestatis iniurias recipiant; vehementior calor aestivus eo magis choleram excitabit, quo plures simul causae occasionales accesserint.

Non modo autem calor nimius, quo totum quasi corpus diffluit, cum victu frigido parum corroborante, sed etiam gravitas aëris et elasticitas mutata, maxime autem electricitas in illo maximi momenti sunt ad excitandam choleram, quam per vicissitudines earum rerum, quibus corporis functiones confunduntur, eo frequentius eoque facilius oriri constat, maxime si cutis transpiratio frigore aut humiditate subito imminuta est, vel si cutis vasa praeter modum constringuntur, unde fit, ut humores magis ad interiores partes dirigantur, maximeque ad intestina, quorum consensum cum cute prae ceteris hic reputandum esse, non est quod pluribus exponam.

Ex his vero luculenter patet, morbum compositum, neque eius originem ad bilis secretionem perversam solam referendam esse, morbus itaque altiori ventriculi intestinorumque et hepatis

irritabilitate atque secretionem non modo in hoc, sed etiam in ceteris visceribus abdominalibus aucta videtur compositus esse praecipue autem secretionis actuositatem in hepate praevalere, ex magno huius ambitu, et sanguinis largiori affluxu, et structura eius facile omnino patet.

Polycholiae igitur, quae hic oritur, cum toto morbo erethismus originem suam debet, neque partium affectarum synochae, isque ipse est, qui causae proximae partes in omni cholera assumit.

Ex propositis quoque intelligitur, cur et infantes dentientes magis cholerae sporadicae pateant, quam adulti.

Causae occasionales.

Potissima refrigerium est, maxime horis vespertinis noctuque, cum calide sub coelo tum nostris in regionibus, tempore nimirum aestivo. Hac de causa frequenter populariter grassatur, maxime post citas tempestatum vicissitudines et tempestatem pluviam; neque minus cholera sporadica saepe ex refrigerio oritur, corpore per exaestuationem nimiam vel animi motus, ut iram, stomacchationem aliasque vehementer calefacto,

simili modo a refrigerio tantum locali v. c. abdominis, si homines in terra cubant humida, vel in aëre frigidum humidumque se prosternunt, et semper refrigeratis pedibus, aut potu frigido assumpto, vel post balneum frigidius. Metastases quoque suppressarum impetiginum, ulcera praepropere exsiccata, sudores pedum temere suppressi, arthritis reperiuntur, haemorrhoides suppressae vel anomalae, nec minus fluxus menstruorum aliquo modo turbatus cholerae afferre solent. Frequentissime etiam cholerae sporadicam inducunt corpora aliena in hepate organisque digestionis, praecipue calculi biliarii, opus pistorium nimis pingue, difficile concoctile, puliculae farinaceae et caro linguinis, maxime anatina et anserina, ova piscium quorundam v. c. muli, lucii, sturionis, quaedam conchyilia, quae certis anni tempestatibus vel aliis temporibus sub conditionibus venenosa fiunt. Porro fructus immaturi, acidi, aquosi, praecipue persicae, fragae, cucumeres, melones, mala, uvae, prunae immatura, si intemperantius iis vescuntur, vel simul potum aquosum frigidiores hauriunt, denique potulenta acida, acida, cerevisia nondum satis fermentata, vina acida. Magnam vero vim habent in excitanda cholera sordes gastricae biliosae in

ventriculo et intestinis collectae, vermes et alia id genus, quae ipso in corpore generantur. Frequentissime autem ab assumtis venenis cholera excitatur, maxime acribus, causticis metallicis v. c. arsenico, hydrargyro, cupro, argento, auro, neque largiores plumbi doses choleram non inducunt.

Similem effectum sales largius assumti habent, maxime nitrum, tartarus stibiatus, acida mineralia, quin etiam vegetabilia, alcalia, acria medicamenta, vomitoria et purgamina drastica, v. c. Gummi Guttae, resina Ialappae, pulpa Colocynthis, rarius autem opium aliave venena vegetabilia narcotica talem effectum praestant. Fungos denique quosdam venenosos choleram excitare, notissimum est.

P r o g n o s i s.

Generatim cholera periculosissimis morbis adnumeranda est, et quod rapidissime decurrit et quod partes corripit nobilissimas easdemque ad vitam organismi sustentandam prorsus necessarias. Quodsi primis diebus nullum auxilium fertur, vel perverse curatur morbus, vel infantes vel hystericas mulieres, vel hypochondriacos aut infirmos

aut gravidas tenet, fieri porest, ut vires tam hepatis quam intestinorum organicae plane consumantur deiicianturque, unde summa atonia, quin etiam paralysis et gangraena oriuntur, cuiusmodi funestus exitus eo magis timendus est, quo copiosius profluvium est, quo celerius facies aegrotantis collabitur, quo certius demum reliqua signa humores ad extremum imminutos viresque iam plane consumptas esse indicant. Ceterum symptomatum vehementiam certam prognosin suppeditare, non est, quod pluribus evincam, praeterea autem notandum est, morbum semel curatum facile recrudescere. Saepe cholera typum tertianum intermittentem servat, singulis paroxysmis adeo augescendo, ut secundo tertiove aegrotantem absumat, nec epidemica periculo vacat, quae ingentem saepe stragem inter mortales edere consuevit, huius tamen indoles a diversitate regionum et constitutione epidemica dependet. Critica quoque cholera in febribus acutis intestinalibus observata esse dicitur, quae quidem octodecim vel viginti horarum spatium ultro cessare solet. Alvus nigra livida inter loturae carnis periculum praesens indicat, itemque sitis inexplebilis et symptomata usque perseverantia, quamvis finito vomitu et deiectionibus,

Nec minus ominosus est pulsus parvus contractus, qui digitis tangentibus se subtrahit, maxime si facies simul praeter modum pallescit atque collabitur, ac reliquae symptomatum turbae siti interim crescente perseverant. Mortem per gangraenam animi deliquia, singultus, sudores frigidi, alvus foetida, pulsus filiformis inaequalis, crura ad ventrem adducta, extrema corporis frigida manifestant. Salutis spem afferunt vomitus ad tertium diem remittens; flatus crebri maximeque somnus quietus, quo vires laborantis reficiuntur. Boni ominis habetur dysuria cholerae superveniens, neque periculosum est id genus cholerae, quod ab ulcere ventriculi vel hepatis vel mesenterii et intestinorum oritur, nec minus protinus salus speranda est in cholera ab errore in diaeta commisso, vel saburra, assumptis fructibus immaturis, acidis, refrigerio, sordibus gastricis, aliisque id genus causis exortā, maxime si initio medicus advocatus est, nec vires iamiam prostratae sunt, nec ulla symptomata graviora v. c. convulsiones supervenerunt, si aeger placide dormit, sudores calidi et vaporosi per totum corpus aequaliter erumpunt, si pulsus validus est, nec assumpta protinus evomuntur; contra morus metuenda est, morbo nec ex evidentibus causis ex-

orto, vomitu et deiectionibus vehementer urgentibus, si stercus vomitu reiiicitur, vel vomitus viridis est, acer, cruentus, ciborum appetentia plane iacet, denique si cholera ricidiva facta est. Mortem ante portas esse, symptomata vehementer increscentia, pulsus ad extremum debilis, cordis palpitatio, sanguis ater vomitu reiectus, cui serum lividum atque discolor admixtum est, vomitus post assumptos cibos statim irruens, sudores profusi, aphonia, oculi concavi, caligo, nervorum distentiones rel. denunciant; quo longiora autem animi deliquia, quo vehementiores convulsiones, quo magis extrema frigent, eo certius res aegri conclamatas esse, affirmare licet.

In infantibus maculae corporis lividae mortem instantem annunciant. Denique et anni tempestatis ratio habenda est, quae quo maiores adfert calores, eo frequentiore et eoque perniciosiore cholera reddere consuevit.

Morbi secundarii, quos cholera haud raro subsequi, supra commemoratum est, maxime pulmonum et diaphragmatis, inflammationes, saepe in discrimen vocare aegrotantem solent, rarius benignioris indolis sunt, frequentissime etiam aegrotantis febre lenta, extremorum resolutione, stran-

guria diuturna, faucium spasmō, obstructionibus alvi pertinacissimis aliisque imi ventris affectibus valde conflictantur, quin adeo his succumbunt.

C u r a t i o.

Tres fere sanandae cholerae indicatōnes extant;

prima, qua causas remotas amolimur,

altera, qua nimia incitabilitas et secernendi actuositas, tam in hepate, quam in reliquis partibus digestioni dicatis compescitur.

tertia, qua per curationem secundariam idoneam et morbus radicitus evellitur, et secundarius qualiscunque affectus arcetur.

Ut primae indicationi satisfiat, pernecessarium est, ut causas remotas cognoscamus, cognitāsque tollamus, quamvis ars contra plurimas nihil valeat v. c. constitutionem epidemicam et endemicam, ardentem aestatis calorem, vapores paludum noxios et alias tales, praeter quam quod hominibus habituali cholera laborantibus praecipi potest, ut locum gravem salubri mutant, et temperies conclavium moderatior redditur, vasis aqua repletis in pavimento positis, eoque ipso frequenter aqua et aceto

perso, ramulis betulae passim dispositis rel.
epe cholera ab assumpto aliquo veneno oritur,
ut aegri cholera laborantes semper morbi ali-
ius venenosi suspicionem movere debeant, om-
nibusque in exemplis, ubi nullae praeterea causae
investigari possunt, hanc accipere liceat. Quod si
cholera venenosam esse constat, vel certe magna
veneni copia sumti suspicio subest, in curatione
non modo veneni natura, sed stadium quoque
presentis morbi exactissime respiciendum est.

Initio morbi, maxime si venenum vel sordes
alescunque gastricas ventriculo et duodeno ines-
suscipiamur, tempus haudquaquam levioribus
remediis terendum, sed protinus emeticum forte
adhibendum est, scilicet naturae veneni accommo-
datum, sic ut caveamus vomitorium acre v. c.
tartarum stibiatum, Zincum sulphuricum porrige-

Si cholera venenum acre metallicum excita-
vit, Ipecacuanha potius in usum vocanda est. Con-
verso si venenum in ventriculum delatum est,
et nimis acre, neque corrodens, sit ceterum vel
regno animali vel ex vegetabili, emeticum exhi-
bere convenit fortiter in ventriculum agens, cum
adhibenda sint validissima, quae securitatem
liceantur emetica v. c. Zincum sulphuricum, cy-

prina aliaque id genus. Praeterea notandum est, Tartarum stibiatum per se minus ad cholerae naturam respondere, cum non solum vomitum axigat, sed etiam sordes ventriculi magna ex parte deorsum propellat, unde fieri potest, ut venenum, quod alio emetico sursum exterminari potuisset, deorsum in intestina feratur.

Sin autem aliquod tempus post assumptum venenum praeterlapsum est, huius naturam cognoscamus oportet, quoniam varia venena variam medendi methodum exigunt.

- I. Acida venena nullo remedio tutius debellantur, quam sapone aqua soluto, cuius libra quatuor mensuris Berolinensibus lactis vel tepidae excipitur, cuius potionis quadrante quaque hora quam largissima copia sumatur, usque dum aeger vomat, quo facto, longioribus intervallis hauriatur, usque donec symptomata venenosa evanuerint. Hahnemannus etiam metallicis venenis maxime arsenico saponem convenire contendit, his vero oleosa et mucilaginosa aptiora esse videntur, quoniam saponem non decomponunt uti acida, quae cum natro saponis statim coniunguntur, ab adipe suo

disiuncto, qui quidem optime ventriculum contra corrosionem defendit.

II. Si sal metallicum vel aliud, quod sapone non decomponitur deglutitum est, v. c. nitrum, vitriolum cupri, kali corrosivum, vel oxydum metalli alicuius merum v. c. cobalti, Hydrargyrum oxydatum rubrum, vel auripigmentum, sandaracha et alia eiusmodi, vel tepida quam largissime haurienda est, ad diluendum venenum, atque ex ventriculo reiiciendum, vel si kalinum est, acida exhiberi debent, ad acritatem eius obtundendam. Praeterea omnibus his casibus mucilaginosa et oleosa conveniunt, v. c. lac, oleum, vel quodcunque aliud ad manum est.

III. In cholera, quam medicamenta purgantia acria, narcotica, vegetabilia eademque drastica excitarunt, nec minus in ea, quae venenis animalibus originem suam debet v. c. cantharidibus, initio quidem medicamina mucilagino-
sa oleosa involventia in usum vocandâ sunt, quoniam ventriculus valentiora non fert, post sedatam autem irritationem localem id agendum est, ut antidotis propriis veneni effectus plane deleatur. Opium camphoram, maxime-

que decoctum coffeae exigit, neque dubitandum est, quin et dolor vehemens, calidissimis perfusionibus vel urticatione excitatus, quam nuper in hunc usum Anglus quidam laudavit, magnum venenoso ex opio morbo levamentum adferat. Cantharidibus apte camphora opponitur, narcoticis vegetabilibus acida.

IV. Denique si neque ex narratione aegrotantis, nec alicunde patet, quaenam sit assumti veneni indoles, curatio tantum symptomata instituenda est, ne forte vehementiora auxilia abhibendo detrimentum aegrotanti afferamus, remediis itaque mucilaginosi oleosis similibusque clysmatibus utendum est, usque donec aliae indicationes pateant.

Si cholera gastrica, biliosa, saburralis est, quod cum ex aliis signis, tum ex levamento cognoscitur, aegrotanti post deiectiones accedente, cavendum est, ne alvum praepropere sistamus, contra medicamentis salinis levioribus nec minus potu largiori tepido solutio et excretio materiae nocivae adjuvanda est, eademque de causa, si difficile aegrotus et parum vomit, vomitorium exhibendum est. Deinde quam curatissime observandum est, utrum cholera, post haec medicamenta saepissime

perseverans etiamnum a sordibus gastricis sustentatur, ne a purgatione et vomitione nimia detrimentum aegrotus capiat. Etenim si vires iamiam prosternuntur, facies collabitur ac debilitatis signa iam alicunde manifestantur, metuendum est, ne aegrotantis res in angusto sint, omni itaque operamur oportet, ut vomitus et deiectiones coercerentur, iamque ad

Indicationem secundam res rediit, qua incitabilitas nimia et status intestinorum perspicue spasticus, unde secretiones illae nimiae oriuntur, omni modo inhibendus est, atque coercendus, huic vero indicationi optime ac fere proprie satisficit Opium, maxime tinctura eius vel simplex vel cocata, cuius singulis quibusque horis, vel minori temporis intervallo, decem ad viginti guttae sumantur, usque donec symptomata mitescant. Tardius, et eoque minus tuto agunt: Hyoscyamus et Belladonna, quorum medicaminum vel infusiones et emulsiones vel extracta adhiberi solent. Commotissime autem opium aliave, quibus uti placuit narcotica cum potione Riverii coniunguntur; praestans auxilium, maxime in hystericis et hypochondriacis, Moschus afferre solet, nec minus Castoreum, Scleriana, Asa foetida, Ipecacuanha refractis dosibus,

vel in pulvere Doweri adhibita, neque reiiciendus est Spiritus nitrîco aethereus, aetheres camphorati et alia. Simul, ut sitis ardentissima extinguatur, potus mucilaginosus diluens idemque leviter antispasmodicus quam largissime praebendus est v. c. iuscula gallinarum, columbarum, vervecinae, infusum Chamomillae, decoctum Coffeae validum, vel et seminum lini, cannabis, radicis Althaeae, radicis Salep, Malvarum, florum Verbasvi, ptisana, decoctum alicae, avenae, oryzae, praecipue autem tritici tosti, pel panis avenacei vel avenae primum tostae deinde molitae.

Has potiones aegroti libentissime hauriunt, neque desunt medicorum observata, quibus utilitas earum probata est. Praeterea adhibendum suaserim Gnaphalium montanum, quod in Silesia hoc in morbo usitatissimum, decoquitur vel infunditur nec ingrati saporis est. Ceterum potiones istae largissime quidem, sed certis intervallis propinandas esse, haud amplius moneo, quum ex regulis therapiae generalis satis omnino constet. Denique magnam utilitatem praestant remedia quaedam extrinsecus adhibenda, quorum usus semper cum reliquis coniungendus est, sunt autem hypochondrii dextri ac regionis epigastricae fomentationes

omatae spirituosae quarum praestantissima est,
pane, vino, spiritu vini, aromatis, oleis aethe-
is rel. neque effectui salutari destituuntur emplastra
omata, adiecto extrâcto Hyoscyami, vel Conii
maculati cum Opio, Camphora, Ammonio rel. un-
menta quoque et linimenta volatilia, olea cocta
c. Hyoscyami, Chamomillae cum Camphora
el Opio optimum effectum exserunt, nec minus
udanda sunt balnea aromatica et clysmata muc-
ginosa antispasmodica, denique lac recens frigi-
um vel et ebutyratum singulis horae quadrantii-
us ad aliquot cochlearia sumtum, quin etiam
qua frigida et glaciei frustula subinde deglutita
ec illic adhibita maximeque laudata sunt, patet
tem magna circumspectione his utendum esse, ne
orbus in deterius vertatur; idem de emplastris
let hypochondrio dextro imponendis, deque fo-
mentationibus eiusdem regionis frigidis ex aqua
arina vel fontana, in qua sales soluti sunt et
mentationibus Schmuckerianis.

Hactenus de cholera genuina spastica, quae si
mplicata vel aliis ex morbis orta est, aliam exi-
medendi rationem; igitur si cholera cum ver-
itione complicata est, vel vermes accessorium
arte irritamentum intestinis addunt, per se iam

valde irritabilibus, eoque symptomata magis etiam augent, non protinus anthelmintica adhibenda sunt, sed prius operam demus oportet, sensibilitati nimiae infringendae et irritationi a vermibus diminuendae, quod quidem clysteribus ex lacte, quibus vermes maxime sedari solent, atque ad inferiores intestini partes alliciuntur, commodissime consequi licet, post sanatam demum choleram, anthelmintica ad curandum morbum verminosum adhiberi possunt.

Cholera intermittens, quam speciem esse febris intermittentis malignae diximus, corticem Peruvianum cum Opio exigit, tempore intercalari quam largissime sumendum, febris autem indole in typhodem vel putridam mutata, et curatio huic permutationi accommodanda est. Si cholera ab arthritide suppressa, exanthematis vel impetiginibus percussis, sudoribus pedum suppressis, similibusve ex causis orta est, vesicatoria, balnea, pediluvia sinapina, vel cum cineribus adhibenda sunt, sacci quoque betulae vel alni frondibus referti ac pedibus aliisve partibus, in quibus morbus suppressus est, circumdati a nonnullis laudantur. Si periculum ingens est, nec alicunde spes auxilii affulget, moxa cum fructu adhibetur, ad resuscitandos morbos suppressos, interim me-

camenta quaedam ore sumenda haud negligenda
sunt v. c. liquor Ammonii succinici, Camphora,
res aetherea, Phosphorus cet. Suppressis haemor-
roidibus vel fluxu menstruo, maxime in aegrotis
estate florentibus ceteroquin sanis ac succiplenis,
candides ad anum et os sacrum et genitalia po-
nae utilitatem praestant, quin imo ad venaesec-
tiones quandoque confugiendum est, alias in hoc
morbo vitandas; maxime indicatae sunt, doloribus
his urentibus tactu augescentibus, unde inflam-
matio viscerum abdominalium coniici potest, hi-
stelines et cucurbitulae cum scarificatu his rerum
in conditionibus parum securitatis pollicentur, ea-
rumque usus tantum incerta diagnosi excusationem
meretur, trepidantia enim medici in discrimen ae-
rotantem vocare potest. Certe constat, errores
in re saepissime committi, cum inflammationum
huiusmodi signa quandoque fallacissima sint, mag-
namque circumspectionem exigant.

Venasectiones in universum cholerae naturae
respondent, quae utrum sint adhibendae
ne, ad iudicium curantis referendum est. Lu-
men vero praeter cetera signa dubitantibus afferunt,
constitutio annua, nec minus individualis; utrum
iste vena secta sit, nec ne, ex decursu aegritudi-

nis ulteriori, exitu, sectionibus cadaverum, quamvis sero, certo tamen patebit,

Aliqua etiam animadversio in cholera infantum est, quoniam curatio, cum ex incitabilitate totius infantilis organismi longe maiori, tum ex actuositate reproductiva, maxime hepatis, mutationem recipiat necesse sit. Circumspecte igitur in his adhibenda erunt narcotica, adultis ceteroquin saluberrima, neque excretiones praepropere sunt sistendae, minime id quidem, si aegrotulus non nimis laborat, et materiae noxae cum levamento eiiciuntur, cum infantes intestinorum profluvia facilius ferre, quam adultos, satis omnino constet. Quibus tamen haudquaquam contendisse velim, excretiones illas emeticis et purgantibus in infantibus semper esse adjuvandas, quippe quibus facile nimis augeri possunt, quo naturae vires perturbantur, praestant itaque medicamina mucilaginosae involventia eademque vel ad potum vel ad clysmata adhibita, maxime amyllum et vitellum ovi, similiterque infusa medicaminum antispasmodicorum aromaticorum non nimis valida, maxime ex radice Valerianae, floribus Chamomillae, herba Melissae et aliis, quin etiam certis rerum sub conditionibus infusum corticis Peruviani, Cascarillae,

radicis Columbo utilitatem praestare consuerunt; maxime etiam prosunt abdominis infrictiones ex medicamentis aromaticis v. c. mixtura oleoso balsamica, liquore Ammonii anisato, oleo Nucistae, aliisque oleis aethereis. Balnea tepida et mutationes regiminis, si qua in hoc noxa fuisse videtur, mirifice conferunt, emetica vero et purgantia deum in auxilium vocanda sunt, si sordes gastricae vel initio vel serius signa sua manifestant.

Denique tertiae indicationi, qua congrua adhibetur curatio secundaria ut et morbus radicitus vellatur, et eius reditus vel morbus aliquis secunarius caveatur, satisfacimus, facto transitu a medicamentis et diaeta leviter roborantibus ad valentiora, ratione quidem habita alterius indicationis. Haec medicamenta antispasmodica commodissime cum roborantibus v. c. tinctura Rhei aquosa et cinosa, tinctura Cinnamomi, tinct. cort. Aurantiorum et Calami aromatici similibusque amaris et aromaticis coniungemus, quae si commode iam feruntur, ad tonica et amara valentiora v. c. Gentianam, radicem Columbo, corticem Peruvianum, Cascarillam, acida mineralia cet. transeundum est.

Victus autem ratio ad haec medicamenta exactissime respondeat necesse est, initio igitur uti-

litem praestabunt mucilaginosae, facile concoctilia, saepe et parce assumpta, maximaque cautione opus erit, usque dum aeger magis convalescat, et confirmatis iamiam viribus ad solitum victum redire possit, cuius curationis securitati adiicitur usu aquarum medicatarum, maxime chalybeatarum, sulphuratarum, natronatarum, quae si non sunt, balneis communibus est utendum, quibus corpus valde confirmatur optimeque a recidivis et morbis secundariis defenditur, qui si tamen remanserint, pro indole sua curandi sunt.

CURRICULUM VITAE
EX DECRETO
GRATIOSAE FACULTATIS MEDICAE
BEROLINENSIS
ADIECTUM.

Ego Carolus Theophilus Schmidt anno MDCCXC
Calendis Januariis Maservitii Silesiae inferioris pago
natus sum, patre optimo huius loci fabro veterinario,
matre e gente Kupschiana. Prima aetate privatis in-
stitutionibus eruditus sum, deinde in Gymnasio
Javeriensi ad decimum septimum usque annum litte-
ris, quae ad humanitatem pertinent, incubui, quo
anno Lignitium concessi, ubi a viris doctissimis
Fischer et Deininger in nosocomiis militaribus pri-
vatis chirurgiae rudimentis instructus sum; postea in
Instituto medico chirurgico Vratislaviensi medicinae
et chirurgiae studiis vacavi, praeceptoribus beato Ha-
gen et Cel. Wendt; illius lectiones de corporis hu-
mani fabrica, de physiologia deque chirurgia tam ge-
nerali quam speciali frequentavi, simulque ab eo arte
cadavera secandi in theatro anatomico institutus sum;
hic chirurgia medica me erudiendum curavit. Anno

MDCCCXII chirurgi castrensis munus in me suscepi, quo usque adhuc functus sum. Anno MDCCCXVI Vratislaviam redux a. d. III mensis Aprilis a Praeside Curatore Ill. Merkel et Rectore t. t. Magnifico Cel. Iungnitz civibus Universitatis litterariae rite adscriptus sum. Lectiones autem frequentavi: de fine rationeque studiorum academicorum, nec minus de geographia physica deque principiis philosophiae naturalis et de anthropologia Cel. Steffens, de encyclopaedia medica Cel. Klose, de anatomia Cel. Hagen, de physiologia et pathologia generali, de temperamentis hominum, deque electricitate animali Cel. Bartels, anatomia et physiologia organorum sensuum ab Exper. Brem institutus sum. Aetiologiam morborum et pathologiam tam generalem quam specialem, et morborum mentis Cel. Klose mihi tradidit. In materia medica atque doctrina de morbis infantum deque thermis ac fontibus medicatis, nec minus de morbis venenosis ac syphiliticis Cel. Wendt praeceptore gavisus sum. Therapia autem tam generali quam speciali, morborum exanthematicorum et haemorrhagiarum unaque methodo formulas concinnandi medicas Cel. Remer me instituit. Denique lectiones de chirurgia tam generali quam speciali Cel. Hanke frequentavi, a quo etiam in clinico medico chirurgico exercitatus sum; ut vero arte obstetricia tam theoretica quam practica erudirer, Cel. Andreae adii. Postremo Cel.

otto praeceptore usus sum in instituendis sectionibus cadaverum forensibus.

Anno MDCCCXVIII Berolinum me contuli, ubi in album academiae regiae militaris relatus, hasce frequentavi Ill. ac Cell. virorum lectiones: Cel. Turpe de physice, chemia et pharmacia tam theoreticis quam experimentalibus. Ill. Rudolphi anatomiam universam et organorum sensuum mihi tradidit, a quo viro et Ill. Knappe etiam arte cadavera secandi in theatro anatomico institutus sum. Cel. Osann de physiologia disserentem audivi, Cel. Hufeland de pathologia, semiotice ac therapia tam generali quam speciali, Ill. Knappe de arte formulas medicas conscribendi. Clar. Mursinna methodo fascias applicandi chirurgicas, Ill. Graefe chirurgia et generali et speciali atque doctrina de morbis ossium dynamicis monstraverunt. Cursum operationum chirurgicarum apud Cel. Rust et Clar. Mursinna absolvi, unaque lectionibus Clar. Kluge de fracturis et luxationibus deque arte obstetricia interfui. Operationes ophthalmiatricas apud Exp. Iüngken exercui. Scholis autem de anthropologia forensi Ill. Knappe, quo potui studio interfui, simulque interpretationibus librorum Celsi Ill. Brendes vacavi. Denique, ut artem disputandi addiscerem, praeceptorem Exp. Hecker secutus sum. Postremo aegrotorum curae in policlinico Ill. Hufeland

atque in clinico chirurgico ophthalmiatrico Ill. Graefe
et obstetricio Ill. de Siebold operam dedi.

Hoc peracto studiorum cursu, ac tentamine exa-
mineque rigoroso rite absolutis, Gratosum medico-
rum ordinem summa qua par est devotione rogo,
ut post hancce dissertationem publice defensam sum-
mos in medicina et chirurgia honores hodierno die
in me conferat.

NOV 20 1870

RECEIVED

LIBRARY

OF THE

CONGRESS

OF THE UNITED STATES

WASHINGTON

1870

THESES DEFENDENDAE

I.

Corpori vim medicatricem peculiarem inesse ne-

II.

Morbi larvati non extant.

III.

Infarctus Kaempfiani qui dicuntur haudquaquam
negandi sunt.

IV.

Therapia generalis medico utilior speciali
